

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

De loco declinando, ubi quis libidinose quandoq[ue] uixerit, & de memoria
uoluptatum fugienda cap. xlii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

bus, nunc reliqua prosequamur.

De loco declinando, ubi quis libidinosè quan-

doq; uixerit, & de memoria uoluptatū

fugienda.

Cap. XLII.

Locum etiam mutare, ubi quis antea libidinosè quicquā ægerit, haud parum conducere poterit, ad delendam prorsus memoriam uoluptatū, & ad persistendum firmiter in proposito castitatis. Nam ubi talis locus se nobis offert, commouet statim animum, & suffricat recordationem, ac desyderium eorum, quæ quis ibidem uel conspexerit, uel aliquando uoluptuosè commiserit. Atq; ex ea, rerum facie rursus ante oculos mentis posita, cogitur omnino, uel præterita concupiscere, uel saltem cum aliqua delatione illius prægustatæ quandoq; turpitudinis reminisci: quando facillime soleant ulcera male curati amoris recrudescere. Nam ut in corpore, sic & in animo & si uulnus sanatum sit, aliqua tamen semper cicatrix manet: quæ postea ex improvida refricatione facile rumpitur. Quo circa sicut formidabilior ex eo est: omnis offensio, ne recens ulcus grauius integretur: ita maxime cauendum est, ne male curatus animus rursus recidat in errorem. Neque enim facile obliuisci potest uoluptatis, quicumque illecebras ueneris, atque auctoramentum lasciuæ rei quoquomodo alio quando gustauerit. Canis (ut est in ueteri proverbio) qui semel corium roserit, ægre inde exterritur. Propterea Themistocles (ut Cicero memorat) Simoni dicitur artem memoriæ pollicenti, respondit: male se obliuisci discere, quàm reminisci: nam memini (inquit) etiam, quæ nolo: & obliuisci non possum, quæ uolo.

Q. Q. iiii

DE RATIONE COERCEN. LIBID.

Quicumq; ergo uult deponere memoriam uoluptatis
obscenæ, & delere eam penitus animo: is protinus &
oculos, & aures amoueat ab his, quæ refrigerare utcumq;
ualeat foeda desideria uoluptatû. Minime quidē est tutū,
fugientem de carcere, iuxta, uel circa fores carceris am-
bulare. Ideo nequaquam lapsis cōcesserim, ut frequen-
ter assuescant orare pro his, quibus cum fuerint turpiter
aliquando uersati: sed neq; pro formosis etiam scemihis,
quarum repetita memotia ita delectet, ut suspiciōe no-
bis alicuius taciti ardoris iniiciat. In magno sane positus
est discrimine recidendi, quisquis à diuturno morbo re-
uens cōualuit: & propterea nihil ab eo quicquam teme-
re faciendū, ne rursus in perniciem, & pristinū exitiū ruat:
nam ualetudinarius, & non dum bene confirmatus, &
debilis, facile, et tactu quouis leui impulsus cadit. Non
intelligis (ait Comicus) quum ex alto puteo sursum ad
summum ascenderis, maximum instare periculum, inde
etiam ab summo, ne rursus cadas? Hæc res in summo
plane puteo geritur: nisi cordate & sapienter te habeas,
facile rues, unde nuper ascenderas. Quare remouenda
est omnis occasio, & ad delendam omnem memoriam
uoluptatis locus etiam mutandus: nam & ægrotus, qui
ex longa infirmitate reconualescere non potest, sæpe lo-
ci commutatione sanatur.

De balneis, deq; odoribus, ac superfluis mun-
diciis non utendis. Cap. XLIII.

Balneorum quoque fomenta pudicis hominibus
nequaquam diligenda sunt: nisi uelint eiusmodi
lauacris (ut sæpe fit) inquinari potius, quàm lau-
ari. Vnde Seneca homo constans, & seuerus, posteriori
die quàm Baias attigerat, se inde recessisse uel potius au-
fugisse cōmemorat: ne delicatissimis loci illius balneis,
delectisq; multiplicibus emollesceret; atq; domū immu-